

คุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม ด้านวรรณศิลป์

ชื่อ.....

เลขที่..... ชั้น.....

คำชี้แจง : อ่านคำประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบว่าคำประพันธ์นั้นเด่นทางการใช้วรรณศิลป์แบบใด

๑. ทั้งจากที่จากคลองเป็นสองซ้อ
ไฉ่ว่าจากข้างมารวมประจวบทาง
ซึ้งจากกอนนั้นขึ้น โนคลองขวาง
ทั้งจากบางจากไปใจระบม

๒. จมผมโกรัน โส้นเกลี้ยงถึงเพิงหู
ยึดขัดขัดคันแน่นใจ
ดูเงาในน้ำแล้วร้องไห้
ตาแดงต้งแสงไฟฟ้า

๓. กระนี้หรือชื่อเสียงเกียรติยศ
เป็นผู้ตีหมากแล้วยากเย็น
จะมีหมดลวงหน้าทันตาเห็น
คิดก็เป็นอนิจจังเสียทั้งนั้น

๔. แหกเต้าจับเต้าร้างร้าง
นกแก้วจับแก้วพาที
เหมือนร้างห้องมหายศมี
เหมือนแก้วที่ทั้งสามสิ่งความมา

๕. ฉนากอยู่คู่ฉนากไม่จากคู่
ฝูงพิมพาพาฝูงเข้าแฝงวน
ขึ้นฟองฟู่ฟองฟองของฝน
บ้างผุดพ่นพองน้ำบ้างดำจร

๖. หมูแพมแหลมเลิศจรัส
พิศห่อเห็นรางข้าง
พร้อมพริกสด ใบทองหลาง
ห่างห่อหวานป่วนใจไทย

๗. มิกี้แต่จ้งหิดกระกริดกริ่ง!
ดอกควายว้าววกราปะเปาะเปะ! เพียง
เรไรหรือ! ร้องขรมระงมเสียง
รู้ว่าเสียงกราปะแว่วแว่วแววย

๘. สัตกัมกับบรรพตทั้งหลาย
ประนมประนมขมขัย
อ่อนเอียงเพียงปลาย
อ่อนเอียงเพียงปลาย

๙. เสียงพลโห่ร้องเอาชัย
พิภพเพียงท่าลาย
เลื่อนลั่นสนั่นใน
พิภพเพียงท่าลาย

๑๐. นางผีเสื้อเหลิศ ไกรสรไลดะลิ่ง
ลุยทะเล ไครมครามตามออกไป
โตตั้งหนึ่งยุคนร์รชุนไศล
สมุทรไท่แทบจะล่มกล่มทลาย

๑๑. แม่ของเจ้าเขาเป็นเชื้อผีเสื้อสมุทร
จึงกำเนิดเกิดกายสายสุดใจ
ขึ้นไปดูตวยบิตาลงมาได้
จนเจ้าได้แปดปีเข้านี้แล้ว

๑๒. แม้ต่างคนต่างเกียงเกียงแก่งแย่ง
แม่ไม้อื้อคร่งคงตรงวินัย
นายเรือจะเอาแรงมาแต่ไหน
เมื่อถึงคราวพายุใหญ่จะครวญคราง

๑๓. งามถันงามกรรณงามขนง
งามจรตักิริขางมวงอน
งามองค์ยิ่งเทพอัปสร
งามเอวงามอ่อนทั้งกายา

๑๔. ดูหน้ากว้างลิ้งเชียวเป็นเกลียวกลอก
บ้างพลุ่งพลุ่งวู่ววเหมือนนกเกวียน
กลับกระฉอกฉาดฉัดฉัดฉวย
ดูเวียนเวียนคว้างคว้างเป็นหว่างวน

๑๕. เลื้อยแรกเชื่อว่าเพื่อทบทิมแท้
กาลลงว่าหงส์ให้ปลงใจ
มาแปรเป็นพลาญหุงไปเสียได้
ด้วยมิได้ดูทองอนแต่ก่อนมา